

4.ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ
ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 6-9).

Τροπάρια. Τῆς Ἁγίας.

Ὅτε ἐν σταδίῳ τῷ φορικτῷ, Ἰουλιανὴ διεσκόπει ἡ παμμακάριστος, Μάρτυρα τὴν ἔνδοξον, Βαρβάραν μάρτιξιν, ἐναθλοῦσαν βασάνοις τε, ποικίλοις τὸ σῶμα, ἅπαν συγκοπτόμενον, θερμοῖς τοῖς δάκρυσιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ ἀνεβόα· Ταύτης κοινωνὸν με γενέσθαι, ἄρτι καταξίωσον φιλόανθρωπε.

Μίαν ἢ Βαρβάρα ἀληθῶς, Ἰουλιανὴ τε τὴν γνώμην, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, ἔχουσαι αἱ ἅγιοι κατηγωνίσαντο, τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νικήσασαι, αὐτὸν κατὰ κράτος, δόξης ἠξιώθησαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὅθεν λοιμικῶν παθημάτων, λώβην ἀφανίζουσαι πᾶσι, τοῖς πιστοῖς παρέχουσιν ἰάματα.

Ὅτε ἀπεφάνθη κατὰ σοῦ, Μάρτυς σεμνοτάτη Βαρβάρα, ὁ γλυκὺς θάνατος, χαίρουσα καὶ σπεύδουσα, τὸν δρόμον ἤνυσας, ἀσεβοῦς δὲ γεννήτορος, χερσὶ παρανόμοις, τέθυσαι καὶ κάρπωμα, Θεῷ προσήνεξαι· ὅθεν, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, ὄντως συγχορεύουσα βλέπεις, Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου τὴν ἔλλαμψιν.

4.ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα.

(Συλλειτουργικό. (Σελ. 6-9).

Τροπάρια. Τῆς Ἁγίας.

Ὅταν στό φορικτὸ στάδιο ἡ Παμμακάριστη Ἰουλιανὴ παρατηροῦσε τὴν ἔνδοξη Μάρτυρα Βαρβάρα, νά ἀθλεῖ μέ μαστιγώσεις, καὶ νά τραυματίζεται μέ ποικίλα βάρσανα ὅλο τὸ σῶμα της, μέ θερμά δάκρυα, Λόγε τοῦ Θεοῦ, κραύγαζε· Ἀξίωσέ με, φιλόανθρωπε, νά γίνω ἐγὼ τώρα συμμετοχὸς της.

Ἐχοντας ἀληθινὰ οἱ ἅγιοι, ἡ Βαρβάρα καὶ ἡ Ἰουλιανὴ, τὴν ἴδια γνώμη γιὰ τὴν εὐσέβεια νίκησαν τὸν ἐχθρό· Καὶ ἀφοῦ τὸν νίκησαν ὀλοκληρωτικὰ, ἀξιώθηκαν νά λάβουν δόξα ἐκ μέρους τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· Γι' αὐτὸ ἀφανίζοντας τὴ βλάβη τῶν λοιμικῶν παθημάτων (τῶν ἐπιδημικῶν ἀσθενειῶν), παρέχουν στοὺς πιστοὺς τίς θεραπείες.

Ὅταν ἀποφασίσθηκε ἐναντίον σου ὁ γλυκὺς θάνατος, σεμνοτάτη Μάρτυς Βαρβάρα, μέ χαρὰ καὶ βιαστικὰ διήνυσες τὸ δρόμο· Καὶ θυσιάσθηκες μέ τὰ παράνομα χέρια τοῦ ἀσεβοῦς πατέρα σου, καὶ προσφέρθηκες θυσία στὸν Θεό· Γι' αὐτὸ πανηγυρίζοντας ἀληθινὰ μέ τίς φρόνιμες παρθένες, βλέπεις τὴ λάμψη τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Νυμφίου σου.

<p>Τροπάρια. Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Τι σε ὀνομάσωμεν Ἄγιε; Θεολόγον Ἰωάννην, ἢ Δαυῖδ τὸν μελωδόν, πνευματέμφορον Κινύραν, ἢ Αὐλὸν ποιμενικόν; γλυκαίνεις ἀκοὴν γὰρ καὶ διάνοιαν, εὐφραίνεις Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, καὶ μελιρρύτοις σοῖς φθέγμασι, καταγλαῖζεις τὰ πέρατα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Τι σε ὀνομάσω θεσπέσιε; Ἰωάννη γλυκορῶμον, φαινότατε ἀστήρ, ὁ τῆ αἴγλη τῆς Τριάδος, ἔλλαμφθεις τὸ ὀπτικόν; εἰσέδυσ εἰς τὸν γνόφον τὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ θεοῦ ἐμνήθης τὰ ἀπόρητα, ὡς Μωυσῆς διεσάφησας, τὴν μουσικὴν καλλιπέειαν, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Τι σε ὀνομάσω Ἀοίδιμε; λαμπαδοῦχον φαεσφόρον, εὐκλεῆ ὑφηγητήν; λειτουργὸν ἢ θεωρόν, τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; ἀστέρα Ἐκκλησίας ἀγλαῖζοντα; Λυχνίαν τοὺς ἐν σκότει καταλάμπουσας, ἢ ὄργανον εὐηχέστατον, σάλπιγγα καλλικέλαδον, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Δόξα...</p> <p>Πατρίδα, γένος, ὑπαρξιν, καταλιπούσα Βαρβάρα, καὶ τὸν ἀσεβῆ πατέρα μισήσασα, Θεὸν ἠγάπησας, ᾧ ἐνυμφεύθης, καὶ γέγονας μεγαλέμπορος κληθεῖσα· Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Καὶ νῦν...</p>		<p>Τροπάρια. Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Τί νά σέ ὀνομάσουμε, ἄγιε; Θεολόγον Ἰωάννη ἢ Δαυῖδ τό μελωδό; Κιθάρα πού φέρνει μέσα της τό Πνεῦμα, ἢ φλογέρα ποιμενική; Διότι γλυκαίνεις τήν ἀκοή καί τόν νοῦ· Εὐφραίνεις τὰ πλήθη τῆς Ἐκκλησίας καί μέ τὰ μελίρρυτα, μελιστάλακτά σου, λόγια καταλαμπρύνεις τὰ πέρατα. Ἰκέτευε, νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Τί νά σέ ὀνομάσω, θαυμάσιε; Ἰωάννη γλυκόλογε, φωτεινότατο ἀστέρι, πού μέ τή λάμψη τῆς Ἁγίας Τριάδος φωτίσθηκες στήν ψυχική σου ὄραση; Εἰσχώρησες στό πυκνό σκοτάδι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Μυήθηκες στά μυστήρια τῆς Θεότητος· Ὅπως ὁ Μωυσῆς διασαφήνισες τό μουσικό κάλλος τῶν λόγων. Ἰκέτευε, νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Τί νά σέ ὀνομάσω, ἄξιε ὕμνων; Φωτεινό λαμπαδοῦχο ἢ δοξασμένο διδάσκαλο; Λειτουργό ἢ παρατηρητή τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; Ἀστέρι τῆς Ἐκκλησίας πού λαμπρύνει; Λυχνία πού καταλάμπει τοὺς εὐρισκομένους στό σκότος; Ἡ ὄργανο γλυκὸ ἢ Ἡ σάλπιγγα καλλικέλαδη; Ἰκέτευε, νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Δόξα ...</p> <p>Ἀφοῦ ἐγκατέλειψες, Βαρβάρα, πατρίδα, καταγωγή, περιουσία, καί ἀποστράφηκες τὸν ἀσεβῆ πατέρα σου, ἀγάπησες τὸν Θεό· Μέ τὸν ὅποιο νυμφεύθηκες πνευματικά, καί ἀφοῦ σέ κάλεσε, ἔγινες μεγαλέμπορος. Αὐτόν ἰκέτευε, νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Καὶ νῦν...</p>
---	--	--

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ
Δέσποινα, μὴ παρίδης, τὸν πικρὸν μου στεναγμὸν,
ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ
μοι σκέπη καὶ βοήθεια. Ἦ

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ
ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ
ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ
αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν ἀφράστως
σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει
γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα
προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων,
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ
Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκειμένον.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Προφητεία Ἡσαΐου. (ΜΓ'. 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη
συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ
αὐτῶν· Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ
ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν
τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ
εἰπάτωσαν ἀληθῆ, Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ
μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην,
ἵνα γνῶτε καὶ πιστεῦσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι.
Ἦμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ
ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ
ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα,

Τὸ βλέμμα τῆς καρδιᾶς μου τό προσηλώνω σ' ἐσένα,
Κυρία, μὴ παραβλέψεις τὸν πικρὸ μου στεναγμὸ, κατὰ
τὴν ὥρα πού θά κρίνει ὁ Υἱὸς σου τὸν κόσμον, γίνε γιά
μένα σκέπη καὶ βοήθεια. Ἦ

Ποιὸς νά μὴ σέ μακαρίσει, Παναγία Παρθένε; Ποιὸς
νά μὴ ἀνυμνήσει τὴν παρθενικὴ σου γέννηση; Διότι
αὐτὸς πού ἔλαμψε προαιώνια ἀπὸ τὸν Πατέρα, ὁ Υἱὸς ὁ
Μονογενῆς, ὁ ἴδιος προῆλθε ἀπὸ σένα τὴν Ἀγνή, καὶ
σαρκώθηκε κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο, αὐτὸς πού ὑπῆρχε
Θεὸς ἀπὸ τῆ φύση του, καὶ ἔγινε ὡς πρὸς τὴ φύση
ἄνθρωπος γιά μᾶς. Χωρὶς νά διαιρεῖται σέ δύο πρόσωπα,
ἀλλά νά ἀναγνωρίζεται μέ δύο φύσεις, χωρὶς νά συγχέ-
ονται. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνὴ Παμμακάριστη, νά
ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκειμένο.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Προφητεία τοῦ Ἡσαΐα. (ΜΓ'. 9-14).

Αὐτά λέγει ὁ Κύριος· Ὅλα τὰ ἔθνη συγκεντρώθηκαν
μαζί, καὶ σέ λίγο θά συγκεντρωθοῦν καὶ οἱ ἄρχοντές
τους. Ποιὸς ἀπὸ τοὺς ψεύτικους θεοὺς μπορεῖ νά τά
ἀναγγελεῖ αὐτά τὰ μελλοντικά γεγονότα, ἢ ποιὸς θά
προφητεύσει σ' ἐσᾶς τοὺς εἰδωλολάτρες αὐτά; Ἄς φέ-
ρουν οἱ εἰδωλικοί θεοὶ τοὺς μάρτυρές τους, καὶ ἄς προ-
σπαθήσουν, νά δικαιωθοῦν, γιά ὅσα εἶπαν. Ἐσεῖς ὅμως
οἱ δικοὶ μου Προφῆτες εἰσθε μάρτυρές μου· Κι ἐγὼ, λέγει
ὁ Κύριος ὁ Θεός, εἶμαι μάρτυρας ἀληθινός· Καὶ ὁ δούλος
μου, ὁ Ἰσραηλιτικός λαός, τὸν ὁποῖο ἐγὼ διάλεξα (γιά νά
εἶναι μάρτυράς μου), γιά νά γνωρίσετε, καὶ νά πιστέψετε-

ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφία Σολομῶντος. (Γ'. 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεός ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν

τε, καὶ νὰ κατανοήσετε, ὅτι ἐγὼ ὑπάρχω πράγματι. Πρὶν ἀπὸ μένα δὲν ὑπῆρξε ἄλλος Θεός, καὶ δὲ θὰ ὑπάρξει μετὰ ἀπὸ μένα. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός, καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ μένα, πού θὰ σᾶς σώσει. Ἐγὼ προανήγγειλα τὴν ἀπελευθέρωσή σας καὶ σᾶς ἐλευθέρωσα, καὶ σᾶς ὠνεΐδισα (σᾶς ἐπέκρινα), καὶ δὲν ὑπῆρξε μετὰ σᾶς ἄλλος Θεός, γιὰ νὰ σᾶς ὑπερασπισθεῖ. Ἔσεῖς λοιπὸν εἰσθε οἱ μάρτυρές μου, καὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας. Ἐγὼ ὑπάρχω προαιώνια, καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς πού μπορεῖ νὰ ἐλευθερώσει κανένα ἀπὸ τὰ χεῖρια μου. Θὰ πραγματοποιήσω, ὅτι ἀποφάσισα, καὶ ποιός μπορεῖ νὰ τὸ ματαιώσῃ; Ἔτσι λέγει ὁ Κύριος, ὁ Θεός, πού σᾶς ἐλευθερώνει, ὁ Ἅγιος Θεός τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφία Σολομῶντος. (Γ'. 1-9).

Οἱ ψυχές τῶν δικαίων βρίσκονται στὰ χεῖρια τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν θὰ τοὺς ἀγγίξει στενοχώρια. Φάνηκαν στὰ μάτια τῶν ἀνοήτων, ὅτι πέθαναν, καὶ θεωρήθηκε ταλαιπωρία ἢ ἔξοδος τοὺς ἀπο τὴ ζωὴ, καὶ ἢ ἀναχώρησή τοὺς ἀπὸ μᾶς καταστροφή. Αὐτοὶ ὅμως βρίσκονται σὲ εἰρήνη. Διότι καὶ ἂν τιμωρηθοῦν στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἐλπίδα τοὺς εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀθανασία. Καὶ ἐνῶ παιδεύθηκαν γιὰ λίγο, θὰ εὐεργετηθοῦν ὑπεβολικά. Διότι ὁ Θεός τοὺς δοκίμασε, καὶ τοὺς βρῆκε ἀξιίους γιὰ τὸν ἑαυτό του. Ὅπως τὸ χρυσάφι στό καμίνι τοὺς δοκίμασε, καὶ ὡς ὀλοκληρωτικὴ θυσία τοὺς δέχθηκε. Καὶ ὅταν τοὺς ἐπισκεφθεῖ ὁ Θεός, θὰ τρέξουν ὅπως οἱ σπινθῆρες σὲ καλάμιες. Θὰ κρίνουν ἔθνη καὶ θὰ ἐξουσιάσουν λαοὺς, καὶ θὰ εἶναι Βασιλιάς

Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιοθέντες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφία Σολομώντος. (Δ'. 7-15).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἐκτενής. κ.λ.π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, κατεφαιδρυνας ἄσμασιν,

τους ὁ Κύριος αἰῶνια. Ὅσοι ἔχουν ἐμπιστοσύνη σ' αὐτόν, θά κατανοήσουν τὴν ἀλήθεια, καὶ οἱ πιστοὶ μὲ ἀγάπη θά ὑπομένουν τίς δοκιμασίες. Διότι θεία χάρις καὶ ἔλεος δίνονται στοὺς ἀφοσιωμένους καὶ ὁ Κύριος θά ἐπισκεφθεῖ μὲ ἀγάπη τοὺς ἐκλεκτοὺς του.

Σοφία Σολομώντος. (Δ'. 7-15).

Ὁ Δίκαιος, ὅταν φθάσῃ ἡ ὥρα νά πεθάνει, θά βρῆται σέ ἀνάπαυση. Διότι τιμημένα γηρατεία δέν εἶναι τὰ πολύχρονα, οὔτε μετριοῦνται μὲ τόν ἀριθμὸ τῶν ἐτῶν. Λευκά γεροντικά μαλλιά εἶναι ἡ σύνεση γιά τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἡλικία γηρατειῶν εἶναι ἡ ἀκηλίδωτη ζωή. Ἐπειδὴ ἔγινε ἀρεστός στόν Θεό, ἀγαπήθηκε ἀπ' αὐτόν· Καί ἐνῶ ζοῦσε μεταξύ ἁμαρτωλῶν μετατέθηκε. Ἀρπάχθηκε, γιά νά μὴν ἀλλάξει ἡ κακία τὴ σύνεσή του ἢ ἡ δολιότητα ἐξαπατήσῃ τὴν ψυχὴ του· Διότι ἡ γοητεία τῆς κακίας ἀμαυρώνει (σκοτίζει) τὰ καλά καὶ ἡ περιπλάνηση στίς ἐπιθυμίες, δηλητηριάζει τόν ἄκακο νοῦ. Ἐπειδὴ τελειοποιήθηκε σέ μικρό χρονικό διάστημα, ἀναπλήρωσε χρόνους πολλούς· Διότι ἡ ψυχὴ του ἦταν ἀρεστὴ στόν Κύριο· Γί' αὐτό ἀναχώρησε βιαστικά μέσα ἀπό τὴν πονηρία. Οἱ λαοὶ ὅμως, ἐνῶ εἶδαν, δέν κατανόησαν, οὔτε τύπωσαν στό μυαλό τους αὐτό τό πρᾶγμα, ὅτι ὑπάρχει χάρις καὶ ἔλεος στοὺς ἁγίους τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐνοϊκὴ ἐπίσκεψη στοὺς ἐκλεκτοὺς του.

Ἐκτενής. κ.λ.π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Πάτερ, Ἰωάννη πάνσοφε, χαροποίησες τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ μὲ ὕμνους μελωδώντας κατὰ Θεόν μὲ τὴν

ένθεαστικώτατα, μελωδῶν παναοίδιμε, τῇ ἐνεργείᾳ Πάτερ τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν Κινύραν, ἀνακρουόμενος, νῦν παναρμόνιον, τοῦ Δαυῖδ μιμούμενος, ἦν ἐνηχῶν, θείοις μελωδήμασι, πάντα κατέθελξας.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, τῆς κοσμικῆς ἀποστάς, ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ Πανόσιε, καὶ θεωρίας, θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους, σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνόμενος, Μακαριώτατε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Δεῦτε γηγενεῖς ἐν ἄσμασι, τὴν ἱεράν καὶ σεπτὴν, τοῦ Ὁσίου πανήγυριν,, Ἰωάννου σήμερον, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν· οὗτος γὰρ ὄντως, θείας ἐλλάμπσεως, κατηξιώθη τὸ φῶς εἰσδέξασθαι. Ὡς τῆς ἀφάτου σου, εὐσπλαχνίας Κύριε! δι' ἧς ἡμεῖς, ἔγνωμεν δοξάζειν σε, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα...

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν

ἐνέργεια, Πάτερ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, παίζοντας τὴν κιθάρα σου τὴν παναρμόνια, μιμούμενος τὴν κιθάρα τοῦ Δαυῖδ· τὴν ὁποία ἀντηχώντας μέ θεϊκές μελωδίες ὅλους τούς γοήτευσες.

Στίχ. Εἶναι μακάριος ὁ ἄνθρωπος πού σέβεται τὸν Κύριο.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ἀφοῦ ἀπομακρύνθηκες ἀπὸ τὴν κοσμικὴ ταραχώδη σύγχυση, ἔτρεξες κοντὰ στή γαλήνη τοῦ Χριστοῦ, Πανόσιε· Καὶ πλούτησες φανερά μέ τίς πανευτυχεῖς (πλούσιες) λαμπρότητες τῶν θεϊκῶν ὁραμάτων καὶ τῆς πράξεως πραγματικά, καὶ τίς μετέδωσες λάμποντας μέ τὴ ζωὴ σου, πού ἀρμόζει στὸν Θεὸ Μακαριώτατε.

Στίχ. Εἶναι ἔντιμος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ἁγίου του.

Ἐλᾶτε, κάτοικοι τῆς γῆς, μέ εὐσέβεια σήμερα ἄς ἀνυμνήσουμε μέ ἄσματα τὴ σεβάσμια πανήγυρη τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου· Διότι αὐτὸς καταξιώθηκε, νά δεχθεῖ τὸ φῶς τῆς θεϊκῆς λάμπης. Ὡς τὴν ἀνέκφραστη εὐσπλαχνία σου, Κύριε! Μέ τὴν ὁποία ἡμεῖς μάθαμε, νά δοξάζουμε ἐσένα τὸν ὑπεράγαθο.

Δόξα ...

Ὅσιε Πάτερ, σέ ὅλη τὴ γῆ ἀπλώθηκε ἡ φήμη τῶν κατορθωμάτων σου, μέ τὰ ὁποῖα στοὺς οὐρανοὺς βρῆκες μισθὸ τῶν κόπων σου. Κατέστρεψες τίς φάλαγγες τῶν δαιμόνων, ἔφθασες τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων, τῶν ὁποίων ζήλεψες τὴ ζωὴ ἄψογα. Ἐχοντας παρρησία (θάρρος) πρὸς τὸν Χριστὸ τὸν Θεὸ, ζήτησε εἰρήνη γιὰ

Θεόν, ειρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ὁσίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 15,-16).

Ἀπολυτίκια.

Τῆς Ἁγίας.

Βαρβάραν τὴν Ἁγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρῦσθη ἐξ αὐτῶν βοήθεια καὶ ὄπλω τοῦ Σταυροῦ ἡ Πάνσεμνος.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῶ τῶ Θεῶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον

τίς ψυχές μας.

Καὶ νῦν...

Θεοτόκε, ἐσὺ εἶσαι ἡ ἀληθινή κληματαριά πού βλάστησες τὸν καρπὸ τῆς ζωῆς· Ἐσένα ἱκετεύομε· Πρέσβευε, Δέσποινα (Κυρία), μαζί μέ τὴν ἀθλήτρια Μάρτυρα καὶ ὄλους τοὺς Ἁγίους, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 15,-16).

Ἀπολυτίκια.

Τῆς Ἁγίας.

Τὴ Βαρβάρα τὴν Ἁγία ἄς τιμήσουμε, διότι συνέτριψε τίς παγίδες τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ὡς σπουργίτης γλύτωσε ἀπ' αὐτές μέ τὴ βοήθεια καὶ τό ὄπλο τοῦ Σταυροῦ ἡ πάνσεμνη.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου

Ὁδηγέ τῆς Ὁρθοδοξίας, διδάσκελε τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς σεμνότητος, ὁ φωστήρας, τῆς οἰκουμένης, στόλισμα θεόπνευστο τῶν μοναχῶν, Ἰωάννη σοφέ, μέ τίς διδαχές σου φώτισες ὄλους, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε στό Χριστό τόν Θεό, νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.

Καὶ νῦν...

Ἐσὺ πού γιά μᾶς γεννήθηκες ἀπό Παρθένο, καὶ ὑπέμεινες σταύρωση, Ἀγαθέ, ἐσὺ πού ἀπογύμνωσες τὸν θάνατο μέ τὸν θάνατό σου, καὶ ἔδειξες ἀνάσταση ὡς Θεός, μὴ παραβλέψεις αὐτούς πού ἐπλασες μέ τό χέρι σου· Δεῖξε τὴ φιλανθρωπία σου, Ἐλεῆμον, δέξου τὴ Θεοτόκο πού σ' ἐγέννησε, καὶ πού πρεσβεύει γιά μᾶς, καὶ

Σωτήρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.
 Απόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 16-17).

4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ
 ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ
 ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.
 (Συλλειτουργικόν. Σελ. 17-31).

Καθίσματα.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας, ὅτι
 ὑπέμεινας, τὰς τῶν τυράννων πληγὰς, δεσμὰ,
 βασάνους, φυλακάς, Βαρβάρᾳ παναοίδιμῃ· Ὅθεν
 καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεὸς σοι δεδώρηται, ὄνπερ
 ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· αὐτὸς καὶ
 τὰς ἰάσεις παρέχει, πᾶσι τοῖς πίστει προσιούσῃ σοι.

Δόξα...

Τῶν Ἁγίων τὰς μνήμας ἐπιτελοῦντες πιστῶς,
 τῶν Ἀθληφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίζομεν, καὶ
 ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, ὅτι
 ἐνέκρωσαν εὐχῇ, τὸν τὴν Εὐὰν δολερῶς,
 στερησαντα ἀφθαρσίας, καὶ τὸν Χριστὸν
 δυσωποῦσιν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε, Ἅγιον Ὅρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε
 ἔμψυχε Βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε, Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς
 Θεὸν κόσμου Γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς
 τὴν αἰώνιον ζωὴν, Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ
 ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν

σῶσε, Σωτήρα μας, λαὸν ἀπελπισμένο.
 Απόλυση. (Συλλειτουργικό Σελ. 16-17).

4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ
 ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ
 ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.
 (Συλλειτουργικόν. Σελ. 17-31).

Καθίσματα.

Κατὰ τὴν ἀθλήσῃ σου (τό μαρτύριό σου) τοὺς
 ἐξέπληξες ὄλους· Διότι ὑπέμεινες τίς πληγὰς τῶν τυ-
 ράννων, τὰ φοβερά βάσανα, τίς φυλακές, Βαρβάρᾳ ἄξια
 ὄλων τῶν ὕμνων. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Θεὸς σοῦ δώρισε τό
 στεφάνι, τό ὅποιο πόθησες καὶ πρὸς τό ὅποιο ἔτρεξες·
 Αὐτὸς παρέχει καὶ τίς θεραπείες σέ ὄλους πού μέ πίστη
 προσέρχονται σ' ἐσένα.

Δόξα ...

Ὅσοι μέ πίστη συμμετέχουμε στίς μνήμες τῶ Ἁγίων,
 ἄς πανηγυρίσουμε τὴ μνήμη τῶν Ἀθληφόρων (τῶν
 Μαρτύρων), καὶ μέ ὕμνους πνευματικούς ἄς τίς
 ἐγκωμιάσουμε, διότι μέ τὴν προσευχὴ νέκρωσαν αὐτόν,
 ὁ ὅποιος μέ δόλο στέρησε τὴν Εὐὰν ἀπὸ τὴν ἀφθαρσία·
 Καὶ παρακαλοῦν τό Χριστό, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε ἅγιο ὄρος καὶ θεοβάδιστο· Χαῖρε ἡ ἔμψυχη Βά-
 τος καὶ ἄκαυτη· Χαῖρε ἡ μόνη Γέφυρα τοῦ κόσμου πρὸς
 τὸν Θεό, ἡ ὅποια μεταφέρει τοὺς θνητούς στὴν αἰώνια
 ζωὴ· Χαῖρε ἄθικτη Κόρη, ἡ ὅποια γέννησες χωρὶς πείρα
 ἀνδρός τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας.

ἡμῶν.

Καθίσματα τοῦ Ὁσίου.

Ἠδύφωνος Αὐλός, μεγαλόφωνος Σάλπιγξ,
Κιθάρα μελουργός, λιγυρά θεία Λύρα, Κινύρα
παναρμόνιος, μουσικώτατον Ὅργανον,
ἐμπνεόμενον, τοῦ Παρακλήτου ταῖς αὖραις,
ἀναδέδειξαι, ὦ Ἰωάννη καὶ θέλγεις, ἡμῶν τὰ
νοήματα.

Δόξα...

Ἦνοῦμεν τοὺς σεπτούς, καὶ ἀγίους ἀγῶνας,
οὓς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας,
γεραίροντες ἐν ἄσμασι, τὰ σεπτὰ μελωδήματα, ἃ
κατέλιπες, εἰς ὑμνωδίαν Κυρίου, ἀξιάγαστε, καὶ
τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη πανεύφημε.

Καὶ νῦν...

Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες,
Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ
πόθῳ κατάφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα·
σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ
κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην
Πανάμωμον.

Τό αἷμά σου, σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύρου,
ἐνήνοχας Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου πόθῳ·
ἀντάμειψιν δέ εἴληφας παρ' αὐτοῦ, ἀξιάγαστε, τὴν
ἐνέργειαν τῶν ἰαμάτων, Βαρβάρα, πᾶσαν φάλαγ-
γα ἀποσοβοῦσαν δαιμόνων δυνάμει τοῦ Πνεύμα-
τος.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μαρία τό σεπτόν τοῦ Δεσπότη δοχεῖον,

Καθίσματα τοῦ Ὁσίου.

Γλυκόφωνη φλογέρα, μεγαλόφωνη σάλπιγγα, κιθά-
ρα μουσική, μελωδική θεία λύρα, παναρμόνια δεκάχορ-
δη κιθάρα, μουσικώτατο ὄργανο ἐμπνεόμενο ἀπὸ τῆς
αὖρας τοῦ Παρακλήτου (τοῦ Ἁγίου Πνεύματος)
ἀναδείχθηκες, ὦ Ἰωάννη, καὶ γοητεύεις τὰ νοήματά
μας (τῆς σκέψης μας).

Δόξα ...

Ἦνοῦμε τούς σεμνοὺς καὶ ἀγίους ἀγῶνες, πού
ὑπέφερες ἀληθινὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, βραβεύοντας
μέ ἄσματα τῆς σεμνῆς μελωδίας, πού ἄφησες γιὰ τὴν
ὑμνωδία τοῦ Κυρίου, ἀξιοθαύμαστε, καὶ γιὰ τὴν
εὐφροσύνη τῶν πιστῶν, φημισμένε Ἰωάννη.

Καὶ νῦν...

Σὲ γνωρίζουμε καλά ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ὅλοι,
ἐσένα πού φάνηκες Παρθένος ἀληθινά καὶ μετὰ τὴ
γέννηση, ἐμεῖς πού καταφεύγουμε στή δική σου
ἀγαθότητα· Διότι ἐσένα ἔχομε οἱ ἁμαρτωλοὶ προστα-
σία· Ἐσένα κατέχομε σωτηρία στοὺς πειρασμούς, τὴ
μόνη Πάναγνη.

Τό αἷμα σου, σεμνή, ὡς ἀλαβάστρινο δοχεῖο μύρου,
τό πρόσφερες στὸν Χριστό, τὸν Νυμφίον σου μέ πόθο·
Καὶ ὡς ἀνταμοιβή ἀπ' αὐτόν πήρες, ἀξιοθαύμαστη, τὴν
ἐνέργεια τῶν θεραπειῶν, Βαρβάρα, πού ξουδετερώνει
κάθε φάλαγγα δαιμόνων μέ τὴ δύναμη τοῦ Πνεύματος.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μαρία, ἐσὺ τό σεμνό δοχεῖο τοῦ Κυρίου, ἀνάστησε

ἀνάστησον ἡμᾶς πεπτωκότας εἰς βάθη δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· Σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ αἰὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Ἀναβαθμοί.

Τό Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. Ἦχου. (Σελ.8- 9).

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 33).

Εὐαγγέλιον.

Κατά Ματθαῖον. (ΚΕ'.1-13).

(25 Νοεμβρίου Σελ. 251-252).

Ν'. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 34-35).

Πεντηκοστάριον.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Βαρβάρα πανσεβάσμιε, καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσηλθες, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου, ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἰατροῦειν, τῆς σαρκὸς σαθρὰν λύμην. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Σῶσον ὁ Θεός.....».

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 36-37).

Κανόνες.

ἐμᾶς πού πέσαμε σέ βάθη φοβερῆς ἀπογνώσεως καὶ σφαλμάτων καὶ θλίψεων· Διότι ἐσύ εἶσαι ἐκ φύσεως σωτηρία τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ βοήθεια καὶ ἰσχυρὴ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Ἀναβαθμοί.

Τό Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. Ἦχου. (Σελ. 8-9).

Προκείμενο.

Εἶναι ἀξιοθαμαστός ὁ Θεός μεταξύ τῶν Ἁγίων του.

Στίχ. Μέ τοὺς ἁγίους του ἐπάνω στή γῆ ἔκανε
ἀξιοθαύμαστα πράγματι ὁ Κύριος.

Τάξη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 33).

Εὐαγγέλιο.

Κατά Ματθαῖον. (ΚΕ'.1-13).

(25 Νοεμβρίου. Σελ. 251-252).

Ν'. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 34-35).

Πεντηκοστάριο.

Ἀφοῦ διήνυσες τόν ἀθλητικὸ δρόμο, ξέφυγες ἀπὸ τὴν προγονικὴ καταδικαστικὴ ἀπόφαση, Βαρβάρα πανσεβάσμια· Καὶ ὡς φρονίμη παρθένα κρατώντας τὴ λαμπάδα εἰσηλθες στὶς αὐλὲς τοῦ Κυρίου σου· Καὶ ὡς Μάρτυς ἀνδρεία, ἔλαβες τὴ χάρη, νὰ θεραπεύεις τὴ νοσηρὴ βλάβη τοῦ σώματος. Ἀλλὰ κι ἐμᾶς πού σε ἀνυμνοῦμε λύτρωσέ μας ἀπὸ τοὺς ψυχικοὺς πόνους μέ τίς ἰκεσίαις σου πρὸς τόν Θεό.

«Σῶσον ὁ Θεός.....».

(Συλλειτουργικό. Σελ. 36-37).

Κανόνες.

<p>Ωιδή Α'. τῆς Θεοτόκου. «Υγράν διοδεύσας...». (Σελ. 159). Τῆς Ἁγίας. Ὡ Τριάς ὑπέρθεε σεπτῆ, ἡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν δωρεὰν σοῖς οἰκέταις βραβεύουσα, φωτοφόρον ἔμπνευσον, τῇ ζοφώδει μου, διανοίᾳ ἀμάρυγμα, τὴν σὴν εὐφημῆσαι Μάρτυρα, Βαρβάραν τὴν αἰοίδιμον.</p> <p>Ἐγκωμίων ἅπαντα θεσμόν, ὄντως ὑπερβέβληκε, τῶν σῶν Μαρτύρων ἡ δόξα Φιλάνθρωπε, ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως κατὰ δύναμιν, δεδεγμένος ἐφύμνιον, ἀντικαταπέμποις, Δέσποτα, πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.</p> <p>Ἀκανθώδους ρίζης ἐκφυέν, ῥόδον ἱερώτατον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ εὐωδίασεν, ἡ τῶ ἐρυθήματι, τῆς ἀθλήσεως, φοινηχθεῖσα δι' αἵματος, ἔνδοξος Βαρβάρα, ἦν περ ἐπαξίως μακαρίζομεν.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Τῶ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν, μέλλοντι παρεῖναί σου, ἔδει φωνὴν τὴν μελίρρυτον Ὅσιε, δι' ἧς τὴν ὀρθόδοξον, κατεφαίδρυνας, Ἐκκλησίαν τοῖς ἄσμασι, Πάτερ, Ἰωάννη, ἥτις σου γεραίρει τὸ μνημόσυνον.</p> <p>Ὡς σοφός, ἀγχίνους τε κριτής, τὴν τῶν ὄντων ἄριστα, φύσιν σκοπῶν, τῶν ἀστάτων προέκρινας τὰ διαιωνίζοντα· τῶν προσκαίρων γάρ, ἀντηλλάξω τὰ κρείττονα, Πάτερ, Ἰωάννη· ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν.</p>		<p>Ῥδή Α'. τῆς Θεοτόκου. «Υγράν διοδεύσας...». (Σελ. 159). Τῆς Ἁγίας. Ὡ Τριάδα, σεβάσμια ἀνώτερο ἀπὸ τοὺς νομιζομένους θεοὺς, ἡ ὁποία δίνεις ὡς βραβεῖο στοὺς δούλους σου τὴν δωρεὰ τὴν ἀνώτερο ἀπὸ τὸν νοῦ, δῶσε ἔμπνευσο στή σκοτεινὴ μου διάνοια φωτοφόρα ἀκτινοβολία, γιὰ νὰ ἐγκωμιάσω τὴ δική σου Μάρτυρα Βαρβάρα, τὴν ἄξια ὑμνων.</p> <p>Κάθε συνήθεια ἐγκωμίων ξεπέρασε ἀλθινὰ ἡ δόξα τῶν Μαρτύρων σου, Φιλάνθρωπε· Ἀλλὰ ἀφοῦ δεχθεῖς τὸν ὕμνο πού σοῦ προσφέρουμε μέ πίστο κατὰ τὴ δύνα- μή μας, εἶθε νὰ στέλνεις ἀπὸ ψῆλα, Κύριε πλούσια τὴν ἀνταπόδοσο.</p> <p>Ἀφοῦ βλάστοσε ἀπὸ ἀγκαθωτὴ ρίζα ὡς ῥόδο ἱερώτατο, εὐωδίασε τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἡ ἔνδοξο Βαρβάρα, ἡ ὁποία βάφκε μέ τό κοκκίνισμα διὰ τοῦ αἵματός το, τὴν ὁποία ἐπάξια μακαρίζουμε.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Κάποιος πού πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσει, νὰ σέ ἐγκωμιάζει, ἔπρεπε νὰ διαθέτει τὴ φωνή σου τὴ μελίρ- ρυτο (μελιστάλαχτο), Ὅσιε, μέ τὴν ὁποία χαροποιῆσες τὴν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία μέ τοὺς ὕμνους, Πάτερ Ἰωάννο, ἡ ὁποία ἐγκωμιάζει τὴ μνήμη σου.</p> <p>Ὡς σοφός καὶ εὐφυής κριτής μελετώντας ἄριστα τὴ φύσο τῶν ὄντων, προτίμησες ἀπὸ τὰ ἀσταθῆ τὰ αἰώνια· Διότι ἀντάλλαξες τὰ πρόσκαιρα μέ τὰ ἀνώτερα, Πάτερ Ἰωάννο· Γι' αὐτό καὶ τώρα σέ δόξασε ὁ Χριστός.</p>
---	--	---

<p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθεις, ὄφεις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἦρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεις ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομητορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.</p> <p>Ῥιδή Γ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 161-162). Τῆς Ἁγίας.</p> <p>Τετρωμένη τοῦ πόθου σου, ὡς νυμφίου Δέσπο- τα, τῷ γλυκυτάτῳ βέλει, ἡ ἀθληφόρος Βαρβάρα, ἄπασαν πατρικὴν ἀθειῖαν ἐβδελύξατο.</p> <p>Οὐ τρυφῆς ἢ τερπνότης, οὐκ ἄνθος κάλλους πλοῦτός τε, οὐχ ἡδοναὶ νεότητος, ἔθελξαν σε Βαρβάρα ἔνδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα καλλιπάρθενε.</p> <p>Πρὸς τελείους ἀγῶνας, οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος οὐ τὸ νέον τῆς ἡλικίας Χριστέ, ἀκηράτῳ σου σθένει δυναμούμενον.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, Θεῷ δανείζων· ὅθεν σοι, τῶν οὐρανῶν ἠὲ τρέπισται, βασιλεία, ἀλλὰ καὶ νῦν, ἀμοιβὴν Ἰωάννη, ἐδέξω πολυπλάσιον.</p> <p>Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος πράξεις, κατακοσμεῖς αἰοιδίμε, Ἰωάννη τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ὃ πολυπλασιάζεις καὶ τὸν βίον λιπῶν.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάνα- γνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ</p>		<p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τὸ παμπόνηρο φίδι (ὁ διάβολος) βάζοντας μέσα μου τόν πόθο, νά ἐξισωθῶ μέ τόν Πλαστουργό, μέ ἄρπαξε ὡς αἰχμάλωτο· Μέσω σοῦ ὁμως, Πάναγνη, ἀνακλήθηκα πίσω, διότι θεώθηκα ἀληθινά· Ἐπειδὴ ἐσύ, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, γέννησες αὐτόν πού μέ θέωσε.</p> <p>Ῥιδή Γ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 161-162). Τῆς Ἁγίας.</p> <p>Πλῶγωμένῳ ἀπό τό γλυκύτατο βέλος τοῦ πόθου σου ὡς Νυμφίου, Κύριε, ἡ ἀθλήτρια Βαρβάρα ἀποστράφῃκε ὅλῳ τὴν πατρικὴ ἀθειῖα.</p> <p>Οὔτε ἡ χαρὰ τῆς ἀπολαύσεως, οὔτε τό ἄνθος τοῦ κάλλους καὶ ὁ πλοῦτος, οὔτε οἱ ἡδονές τῆς νεότητος σέ γοήτευσαν, ἔνδοξῳ Βαρβάρα, γιατί νυμφεύθῃκες τόν Χριστό, ὠραία παρθένα.</p> <p>Δέν φάνῃκε καθόλου ἐμπόδιο γιά τέλειους ἀγῶνες ἡ γυναικεῖα ἀσθένεια, οὔτε ἡ νεαρή ἡλικία, Χριστέ, διότι ἐνισχυόταν μέ τὴν ἀμόλυντή σου δύναμῳ.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου.</p> <p>Σκόρπισες τόν πλοῦτο δανείζοντας ἔτσι στόν Θεό· Γι' αὐτό σοῦ ἐτοιμάσῃκε (ἀμοιβή), ἀλλὰ καὶ τώρα δέχῃ- κες ἀμοιβή, Ἰωάννῳ, πολλαπλάσια.</p> <p>Ἀφοῦ δέχῃκες τό τάλαντο τῆς σοφίας, μέ πράξεις καταστολίζεις τὴν Ἐκκλῃσία τοῦ Χριστοῦ, ἀξιύμνῃτε Ἰωάννῳ, αὐτό τό τάλαντο πολλαπλασιάζεις, καὶ ὅταν ἐγκατέλειψες τὴ ζωή.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων ἔμειναν κατάπλῃκτα, Πάναγνῳ, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ καρδιές ἔφριξαν μέ τὴ</p>
---	--	---

τόκῳ σου· διὸ σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Μικρά Συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 37-38).

Κοντάκιο τοῦ Ὁσίου.

Δαμάσας πολλοῖς, ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, τὸ σῶμα τὸ σόν, εἰς ὕψος οὐράνιον, εὐπετῶς ἀνέδραμες, ὅπου μέλη θεῖά σοι δίδονται, ἃ τρανῶς ἐμελώδησας, τοῖς φίλοις Κυρίου Πάτερ Ὅσιε.

Καθίσματα.

Τῆς Ἁγίας.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας Βαρβάρᾳ τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην ἀποκρουσάμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιστής, φωστήρ τοῦ κόσμου νοητῶς, ἀναδειχθεὶς θεοφόρε· διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξάϊσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνώριστα Ἄγνη ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου

γέννησή σου· Γί' αὐτὸ μέ πίστη σέ σεβόμεθα ὡς Θεοτόκο (Γεννήτρια τοῦ Θεοῦ).

Μικρὴ Συναπτή.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 37-38).

Κοντάκιο τοῦ Ὁσίου.

Δάμασες μέ πολλοὺς ἰδρῶτες (κόπους) τῆς ἀσκήσεως τὸ σῶμα σου, καὶ ἔτρεξες ψηλά σέ ὕψος οὐράνιο εὐκόλα, ὅπου σοῦ προοφέρονται θεϊκὲς μελωδίες, τίς ὅποιες μεγαλόπρεπα τίς ἔψαλες γιὰ τοὺς φίλους τοῦ Κυρίου, Πάτερ Ὅσιε.

Καθίσματα.

Τῆς Ἁγίας.

Ἐπειδὴ ἀγάπησες τὸν Νυμφίου σου Χριστό, καὶ στόλισες χαρούμενα τὴ λαμπάδα σου, ἔλαμψες, φημισμένη μέ τίς ἀρετές· Γί' αὐτὸ εἰσηλθες μαζί του στοὺς γάμους, ἀφοῦ δέχθηκες ἀπ' αὐτόν τὸ στεφάνι τῆς ἀθλήσεως· Ἀλλὰ λύτρωσε ἀπὸ κινδύνους ἐμᾶς, πού ἐκτελοῦμε, Βαρβάρᾳ, τὴ μνήμη σου.

Δόξα ... Τοῦ Ὁσίου.

Ἀφοῦ ἀπέκρουσες τὴν ἀπάτη τῆς ζωῆς, καὶ ἀνέλαβες τὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου, πάλαιψες ἀσκητικά καὶ νίκησες τὸν ἐχθρό καὶ ἀναδείχθηκες θεοφόρε (ἐσύ πού φέρεις τὸν Θεό), φωστήρας τοῦ κόσμου πνευματικά, καὶ ἐποικιστὴς τῆς ἐρήμου· Γί' αὐτὸ πρέσβευε στὸν Σωτήρα, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξάϊσιο θαῦμα τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἀνέκφραστος τρόπος τῆς ἐγκυμοσύνης σ' ἐσένα ἔγιναν γωστά, Ἄγνη παντοτεινὴ Παρθένη. Ἀφήνει κατάπληκτο

τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾶ τὸν λογισμόν, ἢ δόξα σου
 Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ωιδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 163-164).

Τῆς Ἁγίας.

Ἐκ Παρθένου, γεννηθεὶς ἐδωρήσω νεάνισι,
 Παρθένοις τὸ φρύαγμα, καταβαλεῖν τοῦ
 ἀλάστορος· ὅθεν ἡ καλλίνικος Βαρβάρα, τούτου τὸ
 θράσος κατεπάτησε.

Τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν
 ἔλυσας, ἐντεῦθεν τοῦ σώματος, Κόρη Χριστὲ
 ἀφειδήσασα, φέρει γενναιότατα, τοὺς αἰκισμοὺς ἢ
 Βαρβάρα στεροσάτη φρενί.

Ἡ προμήτωρ, μηχαναῖς τοῦ δολίου θελχθεῖσα
 τὸ πρὶν, τρυφῆς ἐξωστράκισται, τοῦ Παραδείσου,
 Βαρβάρα δέ, τοῦτον ἐκφαυλίσασα, ἐν οὐρανίῳ
 νυμφῶνι νῦν ἀυλίζεται.

Τοῦ Ὁσίου.

Διατάξει, τοῦ Χριστοῦ πειθαρχήσας κατέλιπες,
 τοῦ κόσμου τερπνότητα, πλοῦτον τρυφὴν
 περιφάνειαν, ᾧ τινι ἀράμενος, τὸν σὸν σταυρὸν
 Ἰωάννη ἠκολούθησας.

Συμπτωχεύσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν
 πτωχεύσαντι, Χριστῷ συνδεδόξασαι, ὥσπερ αὐτὸς
 ἐπηγγείλατο, καὶ συμβασιλεύεις δέ, τῷ εἰς αἰὶ
 Ἰωάννη βασιλεύοντι.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον,
 Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ

τό νοῦ μου καὶ ἐκστατικό τό Λογισμό μου ἢ δόξα σου,
 Θεοτόκε, ἢ ὅποια ἀπλώνεται σέ ὄλους γιά τή σωτηρία
 τῶν ψυχῶν μας.

Ωδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 163-164).

Τῆς Ἁγίας.

Γεννημένος ἀπό Παρθένο δώρισες στίς νεαρές παρ-
 θένες τό νά νικήσουν τήν ἀλαζονεία τοῦ κακούργου· Γί-
 αὐτό ἡ ὠραία νικήτρια Βαρβάρα καταπάτησε τό θράσος
 ἐκείνου (τοῦ διαβόλου).

Μέ τόν Σταυρό σου κατέλυσες τή δύναμη τοῦ θανά-
 του· Γί αὐτό ἡ Κόρη, Χριστέ, ἀδιαφορώντας γιά τό σῶμα
 τὸς ὑποφέρει γενναιότατα τά βασανιστήρια, ἢ Βαρβάρα
 μέ σταθερό νοῦ.

Ἡ προμήτορα (ἢ Εὐα) πρὶν, γοητευμένη ἀπό τίς δο-
 λοπλοκίες τοῦ διαβόλου ἐξορίσθηκε ἀπό τὴν ἀπόλαυση
 τοῦ Παραδείσου· Ἡ Βαρβάρα ὅμως, ἀφοῦ τὸν
 ἐξευτέλισε, τώρα κατοικεῖ σέ οὐράνιο νυφικό θάλαμο.

Τοῦ Ὁσίου.

Πειθαρχώντας στή προσταγή τοῦ Χριστοῦ
 ἐγκατέλειψες τὴν ὁμορφιά, τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς, πλοῦτο,
 ἀπόλαυση, δόξα· Τὸν ὅποιο Χριστὸ ἀκολούθησες σκώ-
 νοντας τὸν Σταυρό σου, Ἰωάννη.

Ἀφοῦ πτώχευσες μαζί μέ τό Χριστό, πού πτώχευσε
 γιά τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, δοξάσθηκες μαζί του,
 ὅπως ὁ ἴδιος ὑποσχέθηκε, καὶ βασιλεύεις, Ἰωάννη, μαζί
 μέ Ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος βασιλεύει πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Ἐσένα ὄλοι οἱ πιστοί, Θεοτόκε, ἀναγνωρίζουμε ὡς
 λιμάνι σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκλόνητο· Διότι ἐσύ μέ τίς

γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 165-166).

Τῆς Ἁγίας.

Θυρίσι τρισί, τὸ λουτρὸν φωτίζεσθαι κελεύσασα, μυστικῶς διέγραψας, Βάπτισμα Βαρβάρα τῆς Τριάδος φωτί, τῶν ψυχῶν σελασφόρον, ὑπάρχον καθαρτήριο.

Μανίαν δεινήν, τοῦ πατρὸς ἐκκλίνουσαν, Βαρβάραν σχισθέν, εὐθύς ὑπεδέξατο, ὄρος, ὥσπερ πάλαι τὴν ἀοίδιμον, πρωτομάρτυρα Θέκλαν, Χριστοῦ τερατουργήσαντος.

Τοῦ ὄντως Θεοῦ, πυρωθεῖσα ζήλω ψευδωνύμων Θεῶν, εἰς αἰσχρὰ ἐνέπτυσε, πρόσωπα Βαρβάρα ἢ Πανεύφημος, καταπαίζουσα Κόρη, τοῦ δῆθεν κοσμοκράτορος.

Τοῦ Ὁσίου.

Τῷ φόβῳ Χριστοῦ, Πάτερ στοιχειούμενος, πρὸς θείαν ζωὴν, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, ὅλον καθυποτάξας τῷ πνεύματι, τὰς σαυτοῦ Ἰωάννη, αἰσθήσεις καθαιρόμενος.

Καθάρως παντός, μολυσμοῦ τὸ σῶμα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, ἐμμελῶς θεόσοφε, αἴγλην ὑπεδέξω τὴν τρισήλιον, Ἰωάννη λαμπροῖς σε, πλουτίζουσαν χαρίσμασι.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σόν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν

πρεσβεῖες σου λυτρώνεις ἀπὸ τούτων κινδύνους τίς ψυχές μας.

ᾠδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 165-166).

Τῆς Ἁγίας.

Δίνοντας ἐντολή νά φωτίζεται ἀπὸ τρία παράθυρα τὸ Λουτρό, ἐξεικόνισες τὸ Βάπτισμα στό φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδος, Βαρβάρα, τὸ ὁποῖο εἶναι φωτοφόρο μέσο καθάρσεως.

Καθὼς ἀπέφυγε ἡ Βαρβάρα τὴ φοβερὴ μανία τοῦ πατέρα της, τὴν ὑποδέχθηκε ἀμέσως ὄρος πού σχίσθηκε, ὅπως ἀκριβῶς παλαιὰ τὴν ἀξιύμνητο πρωτομάρτυρα Θέκλα, μέ τὴ θαυματουργία τοῦ Χριστοῦ.

Πυρωμένῳ ἀπὸ τὸν ζήλο τοῦ ἀλοθινοῦ Θεοῦ ἢ φημισμένῳ Βαρβάρα ἔφτυσε τὰ αἰσχρὰ πρόσωπα τῶν ψεύτικων θεῶν ἐξευτελίζοντας ἢ Κόρη τὸν δῆθεν κοσμοκράτορα.

Τοῦ Ὁσίου.

Καταρτισμένος, Πάτερ, μέ τὸ φόβο τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴ θεϊκὴ ζωὴ, ὑπέταξες ἐντελῶς στό πνεῦμα τὸ σαρκικὸ φρόνημα καθαρίζοντας, Ἰωάννη, τίς αἰσθήσεις σου.

Καθάρισες ἀπὸ κάθε μολυσμὸ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ νοῦ σου, καθὼς ἔπρεπε, προικισμένε μέ σοφία ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ ὑποδέχθηκες τὴν τριφωτὴ λάμψῃ, Ἰωάννη, πού σέ πλούτιζε μέ λαμπρὰ χαρίσματα.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε τὸν Υἱό σου καὶ Κύριο, Παρθένε ἀγνή, νά δωρίσει λύτρωσῃ εἰρηνικὴ ἀπὸ ἀντίθετες περιστάσεις στοὺς αἰχμαλώτους πού ἔχουν πεποίθησῃ σ' ἐσένα.

δωρήσασθαι.

Ωιδή ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 167-168).

Τῆς Ἁγίας.

Ὡς ὑπέσχου σοφίαν δεδώρησαι, Σῶτερ
θεοδίδακτον, τοῖς σέ κηρύττουσι, δικαστικοῦ πρὸ
βήματος, ἧς Βαρβάρα ἢ Μάρτυς ἐμπέπλησται.

Τῶν ἀθέων τὴν πλάνην διήλεγξε, λόγῳ
θεοσόφῳ, Βαρβάρα ἢ ἔνδοξος· ὑπομονῇ τῶν ἔργων
δέ, τῶν Τυράννων τὰς φρένας ἐξέστησεν.

Αἰκισμοῖς ἀφειδῶς καταξάινεσθαι, ῥάκεσι
τριχίνοις εὐτόνως τε τρίβεσθαι, διὰ Χριστὸν ἢ
ἄμεμπτος, Ἀθληφόρος τὸ σῶμα προδίδωσιν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἐλλαμφθεῖς τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, θείων
ἀνθρωπίνων τε, γνῶσιν πραγμάτων τρανῶς,
πεπλουτηκῶς τοῖς χρήζουσιν, Ἰωάννη, ἀφθόνως
μετέδωκας.

Ἐφαμίλλως χοροῖς οὐρανίοις Σοφέ, τῶν
Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξων ἐρρύθμισας, χοροστασίας
ἄσματα, προσφωνῶν τῇ Τριάδι θεόφθεγκτα.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ
διακωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς
θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Μικρά Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 38).

Κοντάκιον.

Ὠδὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 167-168).

Τῆς Ἁγίας.

Ὅπως ὑποσχέθηκες, Σωτήρα, δώρισες σοφία θεοδί-
δακτοῦ, σ' αὐτοῦς πού σέ κηρύττουν μπροστά σέ δικαστι-
κό βῆμα, ἀπὸ τὴν ὁποία σοφία ἢ Μάρτυς Βαρβάρα ἦταν
γεμάτο.

Ἐλεγξε τὴν πλάνη τῶν ἀθέων μέ θεϊκό σοφό λόγο ἢ
Βαρβάρα ἢ ἔνδοξο· Καί μέ τὴν ὑπομονή τῶν ἔργων κα-
τέπλεξε τό νοῦ τῶν τυράννων.

Ἡ ἄψογο Ἀθλήτρια παρέδωσε τό σῶμα τοῦ, νά κατα-
ξεσχίζεται ἀπὸ τὰ βασανιστήρια ἀλύπτοτα, καί νά τρί-
βεται δυνατά μέ ῥάκο (κουρέλια) τρίχινα γιὰ τόν Χριστό.

Τοῦ Ὁσίου

Ἀφοῦ φωτίσθηκες ἐσωτερικά μέ τή χάρο τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, καί ἀφοῦ πλούτῳ λαμπρά ἀπὸ τή γνώσο
τῶν θεϊκῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἀφθονα τά
μετέδωσες, Ἰωάννη, σέ ὅσους εἶχαν ἀνάγκο.

Ἰσάξια μέ τοῦς οὐράνιους χορούς, Σοφέ, ρύθμισες τίς
χορωδίες τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀναπέμποντας
στήν Ἁγία Τριάδα ἄσματα θεόπνευστα.

Θεοτοκίο.

Κυοφόροσες, Παρθένε, χωρίς πείρα ἀνδρός καί πα-
ραμένεις αἰώνια Παρθένος, προβάλλοντας τά σύμβολα
τῆς ἀλοθινης Θεότοτας τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 38).

Κοντάκιο.

Ἀκολούθῳσες Ἐκεῖνον πού ὑμνεῖται μέ εὐσέβεια μέ-

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ,
ἀκολουθήσασα σεμνή Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων
ἔλιπες σεβάσματα, μέσον δὲ τοῦ σκάμματος,
ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπτηξας,
ἀπειλὰς ἀνδρείοφρον, μεγαλοφώνως μέλπουσα
ἀεὶ, Τριάδα σέβω τὴν μίαν θεότητα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ
μαρτυρίου, Βαρβάραν συνελθόντες τιμήσωμεν
ἀξίως, ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λύμης
ψυχοφθόρου λυτρωθέντες, καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ τε
καὶ καταπτώσεως, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλθωμεν,
καταξιωθέντες μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ'
αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, διάγειν ἐν φωτί, καὶ
μέλπειν ἀξίως, ἐθαυμάστωσας Σῶτερ τὰ σὰ ἐλέη
πᾶσι τοῖς πίστει ὁμολογοῦσι, Τριάδα σέβω τὴν
μίαν θεότητα.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῆς Ἁγίας
Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Στίχοι. Ξίφει πατὴρ θύσας σε, Μάρτυς
Βαρβάρα, Ὑπῆρξεν ἄλλος Ἀβραάμ διαβόλου.

Βαρβάρα ἀμφὶ τετάρτη χερσὶ τοκῆος ἐτμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν, Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ
Δαμασκηνοῦ.

σα στὴν Ἁγία Τριάδα, σεμνή ἀθλήτρια, καὶ
ἐγκατέλειπες τὰ ἀντικείμενα σεβασμοῦ τῶν εἰδώλων·
Καὶ ἀθλώντας μέσα στό στάδιο, Βαρβάρα, μέ ἀνδρικό
γενναῖο φρόνημα, δέν φοβήθηκες τίς ἀπειλές τῶν τυ-
ράννων ψάλλοντας πάντοτε μεγαλόφωνα· Τὴν Ἁγία
Τριάδα σέβομαι, τὴ μία Θεότητα.

Οἶκος.

Ὁ Οἶκος.

Τὴ Βαρβάρα πού νυμφεύθηκε τὸν Χριστό μέ τό μαρτύ-
ριο, ἄς συγκεντρωθοῦμε καί ἄς τὴν τιμήσουμε ἐπάξια,
ὥστε μέ τίς δικές της προσευχές, ἀφοῦ λυτρωθοῦμε ἀπό
τὴν ψυχοφθόρα βλάβη καὶ ἀπό ἐπιδημική ἀσθένεια καί
σεισμό καὶ καταστρεπτική πτώση, νά περάσουμε τὴ
ζωή μέ εἰρήνη, ἀφοῦ καταξιωθοῦμε μαζί μέ ὅλους τοὺς
Ἁγίους, πού ἀπό αἰῶνες εὐαρέστησαν στόν Θεό, νά
ζοῦμε μέσα στό φῶς καὶ νά ψάλλουμε ἐπάξια·
Ἀνέδειξες ἀξιοθαύμαστα, Σωτήρα, τὰ ἐλέη σου σέ
ὅλους, οἱ ὅποιοι μέ πίστη ὁμολογοῦν· Σέβομαι τὴν Ἁγία
Τριάδα, τὴ μία Θεότητα.

Συναξάριο.

Κατὰ τὴν τετάρτη αὐτοῦ τοῦ μηνός ἐορτάζεται ἡ
ἀθλησις τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας

Ὁ πατέρας σου πού σέ θανάτωσε μέ ξίφος, Μάρτυς
Βαρβάρα, ὑπῆρξε ἄλλος Ἀβραάμ τοῦ διαβόλου.

Ἡ Βαρβάρα κατὰ τὴν τετάρτη σφάχθηκε ἀπό τὰ χέ-
ρια τοῦ πατέρα της.

Κατὰ τὴν ἴδια ἡμέρα ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου
πατρὸς μας Ἰωάννου τοῦ Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου,
τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχοι. Πλήσας μελῶν γῆν ἠδέων Ἰωάννης,
Κἄν οὐρανοῖς ἄνεισι συνθεῖναι μέλη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι. Τῶν Χριστουγέννων. Πεζαί.

Συλλειτουργικόν. Σελ. 60-62).

Ῥοδή Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 172).

Τῆς Ἁγίας.

Ὁ γῆν καταλήψεσθαι καὶ ἐξαλείψειν, τὴν
θάλασσαν Τύραννος, εἰκαίως φρουαττόμενος, ὡς
παίγνιον πρόκειται, Βαρβάρας κόρης ποσί· τοῦτον
ἐκνευρίσας γὰρ Χριστός, ὥσπερ στρουθίον σαθρὸν
ἐδέσμευσε.

Πληγαῖς ἀφορήτοις σου καταξανθέντος, τοῦ
σώματος ὄλου τε, βαφέντος ἐν αἱμάτων ῥοαῖς,
λαμπάσιν ὑπέμεινας, φλογίζομένη πλευράς,
Μάρτυς παναοίδιμε, Χριστῶ εὐχαριστοῦσα,
Βαρβάρᾳ ἔνδοξε.

Ὡ τῆς ἀπανθρώπου τε καὶ ἀναλγήτου,
Τυράννων ὠμότητος, καὶ πλείστης ἀθεότητος!
μαστοὺς γὰρ τῆς Μάρτυρος, ὡς ἐν μακέλλῳ
δεινῶς, ξίφεσι κατέτεμνον, τὸν νοῦν
προσερειδούσης τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ.

Τοῦ Ὁσίου.

Τῷ ζήλῳ πυρούμενος τῶν θεομάχων,
αἰρέσεων ἅπασαν, κακόνοιαν ἀνέτρεψας,
συντόνοις συγγράμμασι, λευκάνας πᾶσι τρανῶς,
πάλαι τὰ σποράδην τοῖς σοφοῖς, ὦ Ἰωάννη,
συγγεγραμμένα ἰσχῶς.

Γέμισε τὴ γῆ ὁ Ἰωάννης ἀπὸ γλυκιῆς μελωδίας, καὶ
ἀνεβαίνει καὶ στὸν οὐρανὸ, γιὰ νὰ συνθέσει μελωδίας.

Μέ τίς ἅγιες πρεσβείες αὐτῶν, Θεέ, ἐλέησε καὶ σῶσε
μας. Ἀμήν.

Καταβασίες. Τῶν Χριστουγέννων οἱ Πεζές.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 60-62).

Ῥοδή Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 172).

Τῆς Ἁγίας.

Ὁ τύραννος πού περῶφανευόταν μάταια, ὅτι θά κα-
ταλάβει τὴ γῆ καὶ θά ἐξαλείψει τὴ θάλασσα, βρῖσκεται
πεσμένος ὡς παιχνίδι μπροστὰ στὰ πόδια τῆς κόρης
Βαρβάρας· Διότι ὁ Χριστός τοῦ ἔκοψε τὰ νεῦρα καὶ τὸν
ἔδεσε ὡς ἀνίσχυρο σπουργίτι.

Ἐνῶ καταξεσχίσθη με ἀνυπόφορες πλῆγές τὸ
σῶμα σου καὶ βάφηκε ὀλόκλωρο ἀπὸ τὰ ρεύματα τῶν
αἱμάτων σου, ὑπέμεινες νὰ φλογίζεσαι στίς πλευρές με
λαμπάδες, Μάρτυς ἄξια ὕμνων, εὐχαριστώντας τὸν
Χριστό, ἔνδοξο Βαρβάρᾳ.

Ὡ στὴν ἀπάνθρωπο καὶ ἀνάλογο ὠμότητα (σκλο-
ρότητα) τῶν τυράννων καὶ πολλὴ ἀθεότητα! Διότι τὰ
στήθη τῆς Μάρτυρος με σκληρότητα τὰ κατέκοβαν ὡς
σὲ σφαγεῖο με ξίφος, ἐνῶ ἐκεῖνο εἶχε στωριγμένο τὸ νοῦ
στό ζωοδότο Χριστό.

Τοῦ Ὁσίου.

Πυρακτωμένος ἀπὸ τὸν ζῆλο, ἀνέτρεψες κάθε κακὴ
πρόθεσο τῶν αἰρέσεων με αὐστορά συγγράμματα, ἀφοῦ
διαλεύκανες λαμπρά γιὰ ὅλους, ὅσα εἶχαν συγγραφεῖ
σποραδικὰ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς, Ἰωάννη.

Θερμῶς ἐστηλίτευσας τῶν δυσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μάνεντος, τὴν βλάβημον ἀσέβειαν, νοθεῦσαι πειραθεῖσαν, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, λόγοις τε καὶ δόγμασιν ὀρθοῖς, ᾧ Ἰωάννη, οἷς περ συντέθεικας.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον Παρθένε ἀμόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Ωιδὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 174).

Τῆς Ἁγίας.

Ἦφθη σοι Χριστός, φωτὶ ἐν ἀπροσίτῳ, ἐγκαθειργμένη, ᾧ Βαρβάρα, φρουρᾶ, θαρρεῖν προτρεπόμενος, καὶ τοὺς μώλωπας ἰώμενος, καὶ χαρμονὴν δωρούμενος· ὅθεν ἀνεπτέρωθης, τοῦ σοῦ Νυμφίου τῷ ἔρωτι.

Ἄγγελος φαιδρός, στολὴν φωτοειδῆ σε, διὰ Χριστὸν γεγυμνωμένην, σεμνὴ Βαρβάρα ἠμφίασε, καὶ ὡς νύμφην περιήγαγε· τὰ πάθη τῆ ἐσθῆτι γάρ, Μάρτυς συνεξεδύσω, θείαν ἐκστᾶσα ἀλλοίωσιν.

Δέδεικται σαφῶς, Χριστέ ἡ πρόρρησις σου, πεπληρωμένη· πατὴρ τέκνον γάρ, εἰς φόνον προδίδωσιν, αὐτουργός τε τῆς σφαγῆς γεγονώς, ὁ δεῖλαιος γεννήτωρ, τῆς σῆς Μάρτυρος, οὐρανίῳ· ὅθεν πυρὶ κατηνάλωται.

Μέ θερμότητα στιγματίσεις, τὴ βλάβημη ἀσέβεια τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μάνεντος, ἢ ὅποια προσπάθησε, νά νοθεύσει τὴ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ μέ λόγια καὶ μέ δόγματα ὀρθά, τὰ ὅποια συνέγραψες, ᾧ Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Ὡς πιό ἁγία μεταξύ τῶν Ἁγίων κατανοοῦμε ἐσένα, ἐπειδὴ μόνη κυοφόρησες τὸν Θεὸ τὸν ἀναλλοίωτο (τὸν ἀμετάβλητο), Παρθένε ἀμόλυντη, Μητέρα ἀνύμφευτη· Διότι σέ ὅλους τοὺς πιστοὺς πήγασες τὴν ἀφθαρσίαν μέ τὴ θεϊκὴ γέννησή σου.

Ῥοὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 174).

Τῆς Ἁγίας.

Σοῦ ἐμφανίσθηκε ὁ Χριστός μέσα σέ ἀπρόσιτο (ἀπλοσίαστο) φῶς, ὅταν ἦσουν, Βαρβάρα, δέσμια στὴ φυλακὴ, προτρέποντάς σε νά ἔχεις θάρρος καὶ θεραπείοντας τὰ τραύματά σου καὶ δωρίζοντάς σου χαρωπὴ διάθεσος· Γί' αὐτό ἀναπτέρωθες μέ τὸν ἔρωτα τοῦ Νυμφίου σου.

Ἄγγελος χαρωπός ἔντυσε μέ στολὴ ὀλόφωτος ἐσένα, Βαρβάρα σεμνή, πού ἀνέχθηκες νά γυμνωθεῖς γιὰ χάρος τοῦ Χριστοῦ, καὶ σέ περιέφερε ὡς Νύμφος· Διότι ἀπογυμνώθηκες ἀπὸ τὰ πάθος μαζί μέ τό ἔνδυμα, ἀφοῦ δέχθηκες θεϊκὴ ἀλλοίωσος (ἀλλαγή).

Ἀποδείχθηκε μέ σαφήνεια ὅτι ἐκπλωρώθηκε, Χριστέ, ἡ προφωτεία σου· Διότι πατέρας παραδίδει τό παιδί του σέ θάνατο, μέ τό νά γίνεи καὶ αὐτουργός τῆς σφαγῆς ὁ ἄθλιος γονιός τῆς Μάρτυρός σου, γί' αὐτό ἐξοντώθηκε ἀπὸ οὐράνια φωτιά (κεραυνοβολήθηκε).

<p>Τοῦ Ὁσίου. Ἦλεγξας σαφῶς, ἐγγράφως, Ἰωάννη, τοῦ Νεστορίου τὴν διαίρεσιν, Σεβήρου τὴν σύγχυσιν, μονοθέλητον παράνοιαν, καὶ πίστιν μονενέργητον, φέγγος ὀρθοδοξίας, πᾶσιν ἀστράψας τοῖς πέρασιν.</p> <p>Ἦσπειρεν ἐχθρός, ζιζάνια συνήθως, αἰρετικῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὴν τούτου προσκύνησιν, ἀθετεῖσθαι ἐν εἰκόσι σεπταῖς, ἀλλ' εὔρεν οὐ νυστάζοντα, πάντα δὲ Ἰωάννη, σπόρον σε νόθον ἐκτίλλοντα.</p> <p>Θεοτοκίον. Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας Θεογεννήτορ Πάναγνε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.</p> <p>Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 39-40). Ῥιδή Θ'. Τῆς Θεοτόκου (Σελ. 176-177). Τῆς Ἁγίας. Τὴν ἔνδοξον μέλλουσα, κομίζεσθαι τελείωσιν, διὰ ξίφους Βαρβάρα, τοῦ μαρτυρίου σου, σὺν Ἰουλιανῇ τῶν στεφάνων, μαρτυρικῶς καταξιουμένη, φωνῆς θείας ἤκουσας, τελειούσης τὰς ἐντεύξεις σου.</p> <p>Πληρῶν σου τὴν αἴτησιν, Βαρβάρα ἀθληφόρε Χριστός, τὰς ἰάσεις βραβεύει, τοῖς ἐκτελοῦσί σου, πίστει τὴν ἐτήσιον μνήμην, ὡς ἀληθῶς· θαλάσσης</p>		<p>Τοῦ Ὁσίου. Ἦλεγξες σαφέστατα ἐγγράφως, Ἰωάννη, τὴν προσπάθεια τοῦ Νεστορίου νὰ διαιρέσει τὸν Χριστό, καὶ τοῦ Σεβήρου νὰ ἐπιφέρει σύγχυση, καὶ τὴν παραφροσύνη τοῦ «Μονοθελητισμοῦ», καὶ τὴν πίστη τοῦ «Μονοενεργητισμοῦ», ἀστράφτοντας τὸ φῶς τῆς Ὀρθοδοξίας σέ ὅλα τὰ πέρατα.</p> <p>Ἦσπειρε ὁ ἐχθρός, ὁ διάβολος, ὡς συνήθως, ζιζάνια αἰρετικῶν στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ παραμερισθεῖ ἢ προσκύνησή του, (τοῦ Χριστοῦ), στίς σεβάσμιες εἰκόνες· Ἀλλὰ σέ βρῆκε, νὰ μὴ νυστάξεις, Ἰωάννη, καὶ νὰ ξεριζώνεις κάθε νόθο σπόρο.</p> <p>Θεοτοκίον. Ἦσύ συνέλαβες στή μήτρα σου χωρὶς ἄνδρα, αὐτόν πού χωρὶς νὰ χωρισθεῖ ἀπὸ τὸν Πατέρα, ἔζησε ὡς Θεάνθρωπος, καὶ τὸν γέννησες κατὰ τρόπο μυστηριώδη, Πάναγνη Θεογεννήτρια· Γι' αὐτὸ ἐσένα γνωρίζουμε ὡς σωτηρία ὅλων μας.</p> <p>Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελ. 39-40). Ῥδὴ Θ'. Τῆς Θεοτόκου (Σελ. 176-177). Τῆς Ἁγίας. Ἦσαν ἐπρόκειτο νὰ λάβεις τὸ μαρτυρικό τέλος μέ τὸ ξίφος Βαρβάρα, καθὼς γινόσουν ἄξια γιὰ τὰ μαρτυρικά στέφανα μαζί μέ τὴν Ἰουλιανή, ἄκουσες θεϊκὴ φωνή, νὰ ἐπικυρώνει τίς προσευχές σου.</p> <p>Ἦκπλῶνοντας τὸ αἶτῶμά σου, Βαρβάρα ἀθλήτρια, ὁ Χριστός σοῦ δίνει ὡς βραβεῖο τίς θεραπείες, γιὰ ἐκείνους πού ἀλῶθινά καὶ μέ πίστῶ ἐκτελοῦν τὴν</p>
--	--	--

γὰρ ψάμμον, τὰ σὰ ὑπερβέβηκεν, εὐκλεῆ
τερατουργήματα.

Τῷ σῷ συναφθεῖσα νῦν, παντάνακτι νυμφίῳ
Χριστῷ, καὶ ἀστράπτουσα δόξῃ, Βαρβάρα θείου
φωτός, ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις, τοὺς ὑμνητὰς
τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις, παθῶν ἀπαλλάπτουσα, καὶ
προσάγουσα τῷ ζῶντι Θεῷ.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἐδίδαξας ἅπαντας, τοὺς Ἐκκλησίας ἄδειν
υἱούς, ὀρθοδόξως Μονάδα τὴν ἐν Τριάδι σεπτὴν,
σάρκωσιν τοῦ Λόγου τε θείαν, θεολογεῖν, σαφῶς
Ἰωάννη, τρανῶν τὰ δυσέφικτα, τοῖς πολλοῖς ἐν
ἱεραῖς συγγραφαῖς.

Ἀγίων τὰ τάγματα, ὑμνολογήσας, Ὅσιε, τὴν
ἀγνὴν Θεοτόκον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, αὐθις
Ἀποστόλους Προφήτας, σὺν Ἀσκηταῖς, σοφοῦς
Διδασκάλους, Δικαίους καὶ Μάρτυρας, ἐν ταῖς
τούτων νῦν αὐλίζῃ σκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν
οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη ἡμῖν ἐκύησας, τὸν
τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν
ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον
καταγγέλλουσιν.

Μικρὰ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 40).

Ἐξαποστειλάρια.

ἐτήσια μνήμη σου· Διότι ξεπέρασαν τὴν ἄμμο τῆς θά-
λασσας τὰ δικά σου ἔνδοξα θαύματα.

Ἀφοῦ ἐνώθηκες τώρα μέ τό Νυμφίο σου Χριστό Τόν
βασιλιά τῶν πάντων, καὶ ἀστράφτοντας, Βαρβάρα, μέ-
σα σέ δόξα θείου φωτός στίς ἐπουράνιες κατοικίες, εἶθε
νά ἐπιβλέπεις, αὐτούς πού σέ ὑμνοῦν ἀπαλλάσσοντάς
τους ἀπό τὰ πάθη καὶ ὀδηγώντας τους στόν ζωντανό
Θεό.

Τοῦ Ὁσίου.

Δίδαξες ὅλα τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, νά ὑμνολογοῦν
ὀρθόδοξα τή σεβάσμια Τριαδική Μονάδα καὶ τή θεϊκή
σάρκωση τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, νά τή θεολογοῦν μέ σα-
φήνεια Ἰωάννη, διασαφηνίζοντας λαμπρά αὐτά, πού
γιά τούς πολλούς ἦταν ἀφθαστα, μέσα σέ ἅγια συγ-
γράμματα.

Ἵμνολόγησες, Ὅσιε, τὰ πλήθη τῶν Ἀγίων, τὴν Ἀγνή
Θεοτόκο, τὸν Πρόδρομο τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάλι τούς
Ἀποστόλους, τούς Προφήτες, μαζί μέ τούς Ἀσκητές,
τούς σοφοῦς Διδασκάλους, τούς Δικαίους καὶ τούς
Μάρτυρες, καὶ τώρα κατοικεῖς στίς δικές τους κατοικίες.

Θεοτοκίο.

Ὡς τοῦφα μαλλιῶ δέχθηκες, Πάναγνη, τὴν οὐράνια
βροχή στήν κοιλιά σου, καὶ κυοφόρησες καὶ γέννησες
γιά μᾶς, αὐτὸν πού δίνει τὴν ἀμβροσία (τὴν τροφή τῆς
ἀθανασίας), σ' αὐτούς πού τὸν ἀνυμνοῦν μέ εὐσέβεια,
καὶ ἀνακηρύττουν Θεοτόκο ἐσένα τὴν πανύμνητη.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 40).

Ἐξαποστειλάρια.

<p>Τῆς Ἁγίας. Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ δεξαμένη, Βαρβάρα παναοίδιμε, ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει προστρέχόντων σοι, τὸν Θεὸν δοξάζουσα, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην, ῥῦσαι πάντας κινδύνων, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου. Ἀνέτρεψας σοφία σου, τὰς αἰρέσεις παμμακάρο, ᾧ Ἰωάννη πάνσοφε, καὶ ὀρθόδοξον δόγμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδωκας, τοῦ ὀρθῶς δογματίζειν, καὶ δοξάζειν Τριάδα, Μονάδα τρισυπόστατον, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ.</p> <p>Θεοτοκίον. Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.</p> <p>Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργγ. Σελ. 40-42,-43). Τροπάρια. Τῆς γεηρᾶς τρυφῆς, τὴν ἀπόλαυσιν ὑπεριδοῦσα, καὶ πατρὸς τὸν ὄλβον ὁμοῦ τε καὶ δόξαν μισήσασα, τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐπεπόθησας, Βαρβάρα παναοίδιμε· τῷ ξίφει γὰρ τὴν κάραν τμηθεῖσα, σὺν ταῖς φρονίμοις συνεισηλθες Παρθένοις, τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ· ὅθεν καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκδιώκουσα, τοὺς πιστοὺς</p>		<p>Τῆς Ἁγίας. Ἐπειδὴ δέχθηκες τό χάρισμα τῶν ἱαμάτων (τῶν θεραπειῶν) ἀπὸ τόν Θεό , πανύμνητη Βαρβάρα, νά θεραπεύεις δηλαδή τίς ἀσθένειες αὐτῶν πού μέ πίστη προστρέχουν σ' ἐσένα δοξάζοντας τόν Θεό τόν Κύριο τῶν ὅλων, γλίτωσε ὅλους ἀπό τούς κινδύνους τῆς ἐπιδημικῆς ἀσθενείας καί τῶν ψυχικῶν νοσημάτων.</p> <p>Τοῦ Ὁσίου. Ἀνέτρεψες μέ τή σοφία σου ὅλες τίς αἰρέσεις, Μακάριε Ἰωάννη πάνσοφε, καί ἔδωσες ὀρθόδοξη διδασκαλία στήν Ἐκκλησία, νά πιστεύει καί νά διδάσκει σωστά, καί νά δοξάζει Τριάδα, Μονάδα μέ τρία πρόσωπα, ἀλλά μέ μιᾷ οὐσία (φύση).</p> <p>Θεοτοκίο. Κυοφόρησες κι γέννησες, ἀπολύτως Ἀμόλυνη, τό Λόγο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος πραγματοποιεῖ γιά τόν κόσμο τὴν ἀριστη σωτηριώδη ἀγάπη· Γι αὐτό ὅλοι σέ ὑμνολογοῦμε ἐπάξια, διότι πρεσβεύεις σ' αὐτόν, νά λυτρωθοῦμε ἐμεῖς ἀπό ἀρρώστιες καί ἀπό κάθε εἶδος κινδύνων.</p> <p>Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργγικόν. Σελ. 40-42,-43). Τροπάρια. Παραβλέποντας τὴν ἀπόλαυση τῆς γήινης ἡδονῆς, καί ἀφοῦ μίσησες καί τόν πλοῦτο τοῦ πατέρα σου καί τή δόξα, πόθησες πολύ τόν οὐράνιο Νυμφίο, Βαρβάρα πανύμνητη· Διότι ἀφοῦ ἀποκεφαλίσθηκες μέ τό ξίφος, μπῆκες μαζί μέ τίς φρόνιμες Παρθένες κοντά στό Νυμφίο Χριστό· Γι αὐτό καί διώχοντας τή λοιμώδη νόσο, θεραπεύεις τοὺς πιστοὺς μέ τὴν ἐνέργεια τοῦ Πνεύμα-</p>
--	--	---

θεραπεύεις, ενεργεία τοῦ Πνεύματος, καὶ
πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡσχύνηθη ὁ βάσκανος ἐχθρός, ὑπὸ γυναικὸς
ἠττώμενος, ὅτι τὴν Προμήτορα ἔσχεν ὄργανον
πρὸς ἁμαρτίαν· ὁ γὰρ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς
Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, ὡς οἶδε
μόνος αὐτός, τὴν κατάραν ἔλυσε τῆς Εὐας καὶ τοῦ
Ἀδάμ, Χριστὸς ὁ στεφανώσας ἀξίως, Βαρβάραν
τὴν Μάρτυρα, καὶ δι' αὐτῆς δωρούμενος τῷ κόσμῳ,
ἰλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ θεόκλητος Μάρτυς Βαρβάρα, ἐν τῷ σταδίῳ
πάσχουσα ἔλεγε· Δεινὰ μὲν τὰ παρόντα
κολαστήρια, ᾧ δικαστά, οὐ προκρίνω δὲ ὄλως, τῶν
οὐρανίων τὰ ἐπίγεια· διὰ τοῦτο τέμνετε, ξέετε τὰς
σάρκας, πυρὶ παραδότε με· χαίρουσα ἀπίω πρὸς
τὸν Νυμφίον μου Χριστόν. Ἦς ταῖς ἰκεσίαις Σωτήρ,
τὰ ἐλέη σου κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ σῶσον τοὺς τὴν
ἄθλησιν αὐτῆς, ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Τὴν πανήγυριν σήμερον τῆς ἀθληφόρου
Βαρβάρας, δεῦτε λαοὶ, ὑμνήσωμεν· ταύτην γὰρ
οὔτε ξίφος, οὔτε πῦρ, οὔτε ἄλλη βάσανος, οὔτε τοῦ
πολυπλόκου βελίαι τὰ ἔνεδρα ἐτροπώσατο.
Χριστὸν ἰκέτευε Καλλιμάρτυς πανένδοξε,
δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα...

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν
ἐξέφυγες βουλήν, Βαρβάρα πανσεβάσμιε, καὶ ὡς

τος, καὶ πρεσβεύεις ἀκατάπαυστα γιὰ τίς ψυχές μας.

Ντροπιάσθηκε ὁ φθονερός ἐχθρός νικημένος ἀπὸ
γυναῖκα, διότι χρησιμοποίησε τὴν Προμήτορα (τὴν
Εὐα) ὡς ὄργανο γιὰ τὴν ἁμαρτία. Διότι ὁ Λόγος τοῦ Πα-
τρὸς πού πῆρε σῶμα ἀπὸ Παρθένο, καὶ μάλιστα χωρὶς
ἀλλοίωση καὶ χωρὶς σύγχυση, ὅπως γνωρίζει μόνο
αὐτός, ἔλυσε τὴν κατάρα τῆς Εὐας καὶ τοῦ Ἀδάμ, ὁ Χρι-
στός, πού στεφάνωσε ἐπάξια τὴ Βαρβάρα τὴ Μάρτυρα,
καὶ μέσῳ αὐτῆς δωρίζει στὸν κόσμο συγχώρηση καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἡ Μάρτυς Βαρβάρα ἢ καλεσμένη ἀπὸ τὸν Θεό, ὅταν
ἔπασχε στό στάδιο ἔλεγε· Εἶναι βέβαια φοβερὰ τὰ πα-
ρόντα βασανιστήρια, δικαστά, ὅμως δέν προτιμῶ καθό-
λου τὰ ἐπίγεια ἀπὸ τὰ οὐράνια· Γί' αὐτὸ κόβετε, ξεσχί-
ζετε τίς σάρκες μου, παραδῶστε με σέ φωτιά· Χαίροντας
θά ἀναχωρήσω πρὸς τὸν Νυμφίον μου τὸν Χριστό. Μὲ τίς
ἰκεσίες αὐτῆς, Σωτήρα, στείλε τὰ ἐλέη σου ἐδῶ κάτω σ'
ἐμᾶς, καὶ σῶσε αὐτούς πού μέ πιστὴ τιμοῦν τὸ μαρτύριό
της.

Ἐλᾶτε, λαοί, νά τιμήσουμε σήμερα τὴν πανήγυρη τῆς
Μάρτυρος Βαρβάρας. Διότι οὔτε ξίφος οὔτε φωτιά οὔτε
ἄλλο βασανιστήριο οὔτε οἱ ἐνέδρες τοῦ παμπόνηρου
σατανᾶ τὴν νίκησαν. Ἰκέτευε τὸν Χριστό, ὠραία Μάρτυς
πανένδοξη, νά δωρηθεῖ σ' ἐμᾶς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ...

Ἀφοῦ ἔχεις διανύσει τὸν ἀθλητικὸ δρόμο, ξέφυγες
ἀπὸ τὴν προγονικὴ καταδικαστικὴ ἀπόφαση, Βαρβάρα

μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσηλθες, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου, ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἰατρεύειν, τῆς σαρκὸς σαθρὰν λύμην. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν...

Θεοτόκε, σὺ ἢ ἄμπελος ἢ ἀληθινή, ἢ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σέ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῆς Ἀθληφόρου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεγάλη.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 51-52-53).

Ἀντίφωνα.

Συλλειτουργικό. Σελ. 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τῆς Ἁγίας.

Βαρβάραν τὴν Ἁγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρῦσθη ἐξ αὐτῶν βοήθεια καὶ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἢ Πάνσεμνος.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη

πανσεβάσμια· Καὶ ὡς φρονίμη παρθένα κρατῶντας τὴ λαμπάδα εἰσηλθες σὺς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· Καὶ ὡς Μάρτυς ἀνδρεία, ἔλαβες τὴ χάρη, νά θεραπεύεις τὴ νοσηρὴ βλάβη τοῦ σώματος. Ἀλλὰ κι ἐμᾶς πού σε ἀνυμνοῦμε, λύτρωσέ μας ἀπὸ τοὺς ψυχικούς πόνους μέ τίς ἰκεσίες σου πρὸς τὸν Θεό .

Καὶ νῦν...

Θεοτόκε, ἐσὺ εἶσαι ἢ ἀληθινή κληματαριά πού βλάστησες τὸν καρπὸ τῆς ζωῆς· Ἐσένα ἰκετεύομε· Πρέσβευε, Δέσποινα (Κυρία), μαζί μέ τὴν ἀθλήτρια Μάρτυρα καὶ ὄλους τοὺς Ἁγίους, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 51-52-53).

Ἀντίφωνα.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τῆς Ἁγίας.

Ἄς τιμήσουμε τὴν Ἁγία Βαρβάρρα, διότι συνέτριψε τίς παγίδες τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ὡς σπουργίτι γλύτωσε ἀπ' αὐτὲς μέ τὴ βοήθεια καὶ τό ὄπλο τοῦ Σταυροῦ ἢ Πάνσεμνη.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὁδηγέ τῆς Ὁρθοδοξίας, διδάσκελε τῆς εὐσέβειας καὶ τῆς σεμνότητος, φωστήρα τῆς οἰκουμένης, στόλισμα θεόπνευστο τῶν μοναχῶν, Ἰωάννη σοφέ, μέ τίς διδαχές σου φώτισες ὄλους, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε

σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα
τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον...
(30 Νοεμβρ. Ἁγ. Ανδρέου). (Σελ. 306).

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Ἐπιστολή πρὸς Γαλάτας: (Γ'. 23-Δ'. 5).
(25 Νοεμβρίου. Σελ. 265-266).

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Μᾶρκον (Ε'. 24-34).

(25 Νοεμβρίου. Σελ. 266-267).

στόν Χριστό τόν Θεό, νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερα, τόν προαιώνιον Λόγον...
(30 Νοεμβρίου Ἁγ. Ανδρέου). (Σελ. 306).

Ἀναγνώσματα.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Ἐπιστολή πρὸς Γαλάτας: (Γ'. 23-Δ'. 5).
(25 Νοεμβρίου. Σελ. 265-266).

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Μᾶρκον (Ε'. 24-34).

(25 Νοεμβρίου. Σελ. 266-267).